GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḑI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĚ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 72. *Mercurĭ, 1 (13) Aprilie.* 1887.

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Aprilie 1887 st. v., se va începe unŭ nou abonamentŭ pe triluniulŭ Aprilie, Maiu şi Iuniu, la care invitămŭ pe toţĭ onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ 3 fl.	pe trei lunĭ 10 francĭ
„ şése „ 6 „	„ şése „ 20 „
„ unŭ anŭ 12 „	„ unŭ anŭ 40 „

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale.**

Abonaţilorŭ de pănʼacum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fâşiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Braşovŭ, 31 Martie 1887.

Nu ne va lua, credemŭ, nimenea în nume de rĕu, décă ne vomŭ ocupa de astădată unŭ momentŭ şi de ḑiarulŭ nostru.

O spunemŭ din capulŭ locului, că nu voimŭ sĕ facemŭ reclamă. Deprinderea acésta o lăsămŭ pe séma altora, cu a cărorŭ fire se potrivesce. Voimŭ numai a marca unŭ punctŭ la care amŭ ajunsŭ în drumulŭ lungŭ şi spinosŭ ḑiaristicŭ.

Cu ḑiua de mâne se împlinescŭ trei anĭ, de când „Gazeta Transilvaniei“ a devenitŭ ḑiarŭ cuotidianŭ.

In érna anului 1880, luândŭ hotărîrea a scóte ḑiarulŭ nostru de trei orĭ pe sĕptĕmână, amŭ promisŭ că ne vomŭ strădui a face dintrʼînsulŭ unŭ ḑiarŭ cuotidianŭ.

Ne-amŭ ţinutŭ de cuvêntŭ.

Amŭ datŭ cetitorilorŭ noştri totŭ ce nĭ-a statŭ în putinţă. Bine sciamŭ, că vomŭ avé sĕ luptămŭ cu marĭ greutăţĭ şi vomŭ trebui sĕ aducemŭ marĭ jertfe pentru susţinerea acestei foi în nouĕle condiţiunĭ, dér amŭ suportatŭ greutăţile şi nu ne-amŭ datŭ îndĕrĕptŭ dela nicĭ unŭ sacrificiu în firma convingere, că prin acésta aducemŭ unŭ serviciu causei românescĭ.

Tóte stăruinţele şi încordările nóstre rĕmasar-fi însĕ deşerte fără de concursulŭ amicilorŭ noştri şi décă astădĭ putemŭ înregistra trei anĭ de când „Gazeta Transilvaniei“ esistă ca ḑiarŭ cuotidianŭ, avemŭ sĕ-o mulţumimŭ cu deosebire încrederei şi sprijinului publicului românescŭ.

Póte că în acestŭ intervalŭ cetitorii noştri vorŭ fi găsitŭ şi câte o lacună în redigearea foii nóstre; póte că unii séu alţii vorŭ fi aşteptatŭ sĕ tratămŭ şi câte o cestiune de interesŭ mai specialŭ pentru cerculŭ lorŭ restrînsŭ.

Dér întrebatu-sʼau óre aceştia, décă au făcutŭ şi ei destulŭ din parte-le ca sĕ fiă în dreptŭ a pretinde mai multŭ dela noi? Gânditu-sʼau ei óre că numai în mĕsura în care dau li se póte da îndĕrĕptŭ?

Cu tóte aceste noi amŭ datŭ şi dămŭ încă mai multŭ decâtŭ ni sʼa datŭ şi ni se dă, datorĭ suntemŭ însĕ a face atenţĭ pe amicii şi sprijinitorii noştri, că şi putinţa nóstră are o margine şi că atêrnă numai şi numai dela dênşii ca sĕ facă sĕ dispară orĭ-ce lacună din fóia nóstră.

In schimbulŭ jertfelorŭ, ce le aducemŭ, credemŭ a fi în dreptŭ sĕ ceremŭ dela amicii noştri o interesare mai viă şi mai activă, pentru ca ḑiarului nostru sĕ i se ofere posibilitatea de a împlinì cerinţele tuturorŭ cercurilorŭ de cetitorĭ, dându-i fiecăruia nutrimentulŭ spiritualŭ şi informaţiunile, de carĭ are mai multă nevoiă.

Nu credemŭ că mai este de lipsă a-le spune cetitorilorŭ noştri, că adĭ, în era nedreptăţirilorŭ, maltratărilorŭ şi a prigonirilorŭ, fiecare Românŭ înţelegĕtorŭ trebue sĕ sêmţă necesitatea de-a susţiné şi sprijini din tóte puterile ḑiaristica română, credinciósă causei românismului.

Décă ne-amŭ împlinitŭ séu nu datoria nóstră faţă cu causa naţională numai publiculŭ românŭ este în dreptŭ sĕ judece şi din atitudinea nóstră de până acuma póte sĕ conchidă la purtarea nóstră în viitorŭ.

Ceea ce ne servesce în deosebĭ spre bucuriă şi încuragiare suntŭ dovedile de simpatiă, ce le-amŭ primitŭ dela junimea română din tóte părţile cu ocasiunea întrărei ḑiarului nostru în alŭ cincĭ-ḑecelea anŭ alŭ esistenţei sale.

Amŭ primitŭ cu acéstă ocasiune felicitărĭ aprópe dela tóte universităţile şi institutele superióre de învĕţămêntŭ din întru şi din afară, pe unde se află tinerĭ studenţĭ românĭ.

Le mulţumimŭ tinerilorŭ noştri din adêncŭ inimei pentru nobilele sentimente naţionale, ce le-au manifestatŭ din acestŭ incidentŭ şi îi asigurămŭ, că au contribuitŭ a ne întări şi mai multŭ în credinţa viitórei isbênde a causei nóstre drepte.

Asemenea le mulţumimŭ şi vechilorŭ amicĭ şi sprijinitorĭ ai „Gazetei“ din tóte părţile, carĭ prin felicitările ce-ni le-au adresatŭ ne-au datŭ nouĕ dovedĭ, că suntŭ cu trupŭ şi sufletŭ aderenţĭ ai principiilorŭ ce le profeséză fóia nóstră în lupta pentru egala îndreptăţire naţională,

Dea Dumnedeu, ca la sfârşitulŭ anului acestuia, când vomŭ serba iubileulŭ de cincĭ-ḑecĭ de anĭ alŭ ḑiarului nostru, sĕ putemŭ înregistra succese mai îmbucurătóre şi mai marĭ în gréua nóstră luptă naţională!

Sfinxulŭ nordicŭ.

Sub acestŭ titlu „Neue freie Presse“ de Sâmbătă scrie unŭ articulŭ în care asémĕnă pe Rusia cu Sfinxulŭ vechilorŭ Egiptenĭ şi Grecĭ, spre a arăta nesiguranţa situaţiunei. Sfinxulŭ era simbolulŭ misterului, alŭ enigmei, alŭ tăcerei adêncĭ. Europa sufere sub Sfinxulŭ nordicŭ, care, jumĕtate femeiă européná, jumĕtate fiéră asiatică, pune spre deslegare enigme, care chiar diplomaţilorŭ li suntŭ pré grele.

Politica ruséscă e în adevĕrŭ enigmatică. Nu se scie ce vrea Rusia, încătrău cârmesce, şi liniştea cu care urmăresce ea evenimentele produce impresiunea unui periculŭ neesplicabilŭ. Inainte cu puţinŭ timpŭ esista încă, celŭ puţinŭ în aparenţă, alianţa celorŭ trei împĕraţĭ şi se putea crede, că principele Bismarck va isbuti sĕ înduplice pe Rusia a rĕmâné în acéstă alianţă, care consta în aceea, că Germania si Austria ţinea de mânĭ pe inimiculŭ comunŭ, ca sĕ nu provóce vrʼunŭ periculŭ. Adĭ a încetatŭ alianţa, cu tóte silinţele ce şi le-a datŭ cancelarulŭ sĕ o susţină, Sfinxulŭ a scăpatŭ din mrejile ce-lŭ paralisau.

De aci provine neliniştea generală, îngrijirile, înarmările cele marĭ în tóte statele europene. Nimenea nu gâcesce ce intenţiunĭ are Rusia, ce va face în celŭ mai apropiatŭ viitorŭ şi tocmai amicii ei de mai nainte, vecinii sĕi suferŭ prin atitudinea ei. Atêrnă numai de Rusia a resolva cestiunea bulgară şi a se lămuri cu Austria asupra Orientului. Cei din Petersburg arŭ puté eşi cu o propunere şi celelalte puterĭ probabilŭ că i-ar primi-o cu micĭ modificărĭ, décă nʼar colida necondiţionatŭ cu tractatulŭ din Berlinŭ. Arŭ puté sĕ desemneze unŭ candidatŭ posibilŭ pentru tronulŭ bulgarŭ şi Sobrania lʼar alege. Dér Rusia tace şi aştéptă. Ce? Ăstaʼi secretulŭ ei şi „măéstraʼi neactivitate,“ ce o desvoltă, silesce pe Austria sĕ fiă precaută, sĕ-şi întăréscă puterea armată, sĕ se pregătéscă. Iubirea de pace a Austriei încă nu înlătură periculŭlŭ unei ciocnirĭ şi, câtŭ timpŭ nu se scie ce resolvare a cestiunei bulgare cere Rusia, trebue sĕ fimŭ pregătiţĭ pentru orĭ-ce surprindere Cele 52 milióne ce au trebuitŭ delegaţiunile sĕ le ʼncuviinţeze ministrului de rĕsboiu, suntŭ o jertfă adusă Sfinxului nordicŭ. Durere, că nu i le putemŭ pune în socotélă.

Aprópe şi mai greu apasă pe Germania nesiguranţa asupra hotărîrilorŭ ce le va lua Rusia. In Berlinŭ sʼa ivitŭ fantoma unei alianţe rusofrancese şi atuncĭ, în casŭ de rĕsboiu francogermanŭ, Germania ʼşĭ-ar avé spatele neacoperite. In 1870 Germania nʼa avutŭ nevoiă sĕ-şi ţină nicĭ unŭ soldatŭ la graniţa ruséscă. Adĭ e altfelŭ! Rusia sʼa retrasŭ din alianţa triplă, vré sĕ aibă mână liberă şi pressa ruséscă spune în gura mare, că Rusia nu va suferi o nouă umilire a Franciei. Cei din Petersburgŭ cochetéză cu cei din Parisŭ, de acolo se dă nutrimentŭ şi mai mare ideei de revanşă. Rusia oficială se abţine, dér toleréză uneltirile. Cine póte garanta, că Ţarulŭ în momentulŭ decisivŭ nu va trece pe partea panslaviştilorŭ realisândŭ idealulŭ lui Katkow? Poţĭ conta pe chibzuinţa Francesilorŭ? Nuʼi vorbă, până acum în maioritatea lorŭ se arată cu minte şi se ferescŭ a da mâna cu aceea ce li se ʼntinde din stepele Orientului. Dér stările franceze suntŭ şovăitóre, disposiţiunea poporului se póte schimba şi speranţa dʼa afla ajutorŭ în Rusia, într'unŭ rĕsboiu contra Germaniei, nu contribue a ucide şovinismulŭ. Germania e silită a se pregăti pentru unŭ casŭ estremŭ, pentru posibilitatea unui îndoitŭ rĕsboiu, aʼşĭ mări armata, a împovăra pe cetăţenii sĕi cu sarcine totŭ mai grele, fiindŭ că atitudinea Rusiei a devenitŭ echivocă şi amiculŭ de erĭ, décă îi place lui Dumnedeu şi Ţarului, se póte preface în inimicŭ.

Astaʼi adevĕrata situaţiune a Europei. Nu credemŭ că pacea se află în periculŭ nemijlocitŭ, e probabilŭ chiar că se va mai susţiné câtva timpŭ, dér de o speranţă sigură într'unŭ viitorŭ frumosŭ, liniştitŭ pentru anĭ de ḑile, nu póte fi vorba. Orĭ încătrău privimŭ, întêlnimŭ bugete militare sporite şi silinţe febrile dʼa mări destoinicia de luptă a armatelorŭ. Europa a devenitŭ o mare fabrică de arme, a cărei larmă stă în crassă contraḑicere cu asigurările pacĭnice ale regenţilorŭ şi bărbaţilorŭ de statŭ. Ce fericire, ce binecuvêntare póte aduce popórelorŭ o pace, pe care trebue sĕ o plătéscă cu preţurĭ neauḑite, a căreia durată atêrnă de o întêmplare, ba încă şi mai rĕu, stă în mânile unei singure puterĭ? Rusia ar puté împrăştia tóte îndoielile pline de temere, ar puté da-la o parte muntele ce apasă greu peptulŭ Europei; dér nu vrea sĕ ridice vĕlulŭ ce învĕlue politica sa şi înzadar căutămŭ în afară de imperiulŭ Ţarilorŭ a deslega gréua enigmă a Sfinxului nordicŭ.

Mişcarea Sêrbilorŭ în Ungaria.

Sêrbii în Ungaria facŭ pregătirĭ în vederea viitórelorŭ alegerĭ dietale. O adunare generală electorală a Sêrbilorŭ cu dreptŭ de alegere din Ungaria a fostŭ convocată pentru ḑiua de 19 Aprilie a. c. la Srbobran (Sentomaşŭ). In Srbobran sʼa formatŭ unŭ comitetŭ, în fruntea căreia se află domnii Laza Guvanski, Milutin Vezilicĭ şi Mita Georgevicĭ. Acestŭ comitetŭ a adresatŭ în 24 Martie unŭ apelŭ cătră toţĭ alegĕtorii sêrbĭ din Ungaria, care sʼa publicatŭ în ḑiarele „Zastava“ şi „Branik“ dela 29 Martie. Pe lângă acésta a publicatŭ „Branik“ dela 29 Martie unŭ apelŭ subsemnatŭ de Dr. Mich. Polit-Desancicĭ şi soţĭ, în care Sêrbii cu dreptŭ de alegere suntŭ învitaţĭ, sĕ ia parte în numĕrŭ câtŭ mai mare la adunarea electorală generală în Srbobran.

Apelulŭ lui Polit ḑice, că Sêrbii trebue érăşĭ sĕ se întrunéscă odată, spre a arăta, ca suntŭ unŭ poporŭ de care trebue sĕ se ţină

sémă; sĕ se adune spre a se sfătuì, ce este de făcutŭ, ca Sêrbii sĕ-şĭ pótă recâştiga érăşĭ posiţiunea lorŭ de mai înainte în Ungaria. Se crede, că la adunarea din Srbobran se va pune la ordinea ḑilei cestiunea programului naţionalŭ stabilindŭ o nouă programă. Deórece „Zastava“ deha 30 Martie a republicatŭ programa dela Becĭcherecŭ se crede că acésta se va lua de basă a sfătuirilorŭ Sêrbilorŭ în Srbobran.

Situaţiunea bisericei ortodoxe în Austro-Ungaria.

Bărbaţii politicĭ ruşĭ se ocupă fórte desŭ de unŭ timpŭ încóce nu numai cu raporturile politice, ci şi cu raporturile religionare din Austro-Ungaria, se înţelege că din punctulŭ de vedere alŭ intereselorŭ rusescĭ.

In ḑilele trecute a apărutŭ în fóia oficială „Mesagerulŭ guvernului“ (Prawitelstwennyj Wjestnik) din Petersburgŭ unŭ articulŭ sub titlulŭ de mai susŭ, care e luatŭ dintr'unŭ tractatŭ alŭ procuratorului supremŭ alŭ Sĭ-lui Sinodŭ, consilierulŭ intimŭ Pobiedonoszew, cătră Ţarulŭ. Étă ce ḑice în articulŭ:

„Décă deja în ţĕrile constituţionale ortodoxe biserica dreptcredinciósă, care după legile acelora e biserica statului, are sĕ sufere cu tóte astea felurite înjosirĭ prin guvernele locale momentane şi e dăunată în activitatea sa, apoi în acéstă privinţă în Austro-Ungaria e espusă celorŭ mai marĭ pericule, căcĭ aci tóte tradiţiunile statului stau în cea mai intimă legătură nu numai cu facerea de proseliţĭ, ci şi cu dominaţiunea bisericei romano-catolice asupra tuturorŭ celorlalte confesiunĭ. Propaganda latină se bucură de mare libertate pentru espediţiunile ei de atacŭ şi de cucerire, şi de acéstă libertate face întinsŭ usŭ nu numai în provinciile ocupate de Austria, în Bosnia şi Herţegovina, ci şi între Sêrbii şi Românii dreptcredincioşĭ din Ungaria, în Bucovina, în Dalmaţia etc. şi mai alesŭ între unitarii galiţiano-ruşĭ. In Bosnia şi în Herţegovina a ajunsŭ lucrulŭ aşa de departe, încâtŭ zelosulŭ apĕrătorŭ alŭ ortodoxiei, Metropolitulŭ bosniacŭ Sava Kossanovic, a trebuitŭ sĕ învóce ajutorulŭ Patriarhului din Constantinopolŭ faţă cu atacurile Latinilorŭ. Dér nicĭ acésta n'a făcutŭ sĕ'nceteze propaganda, ci ea îşĭ continuă neturburată uneltirile. Pe lângă acéstă libertate neţĕrmurită pentru atacurile propagandei latine asupra bisericei ortodoxe în Austria, mai este biserica acésta slăbită şi prin ne'nţelegerĭ interne între Ortodoxĭ. O astfelŭ de cértă esistă între representanţii poporului sêrbescŭ ortodoxŭ din Austro-Ungaria şi între Patriarchulŭ German Angelic pusŭ de guvernŭ. Totŭ aşa s'au ivitŭ unele nenţelegerĭ naţionale în sînulŭ poporaţiunei dreptcredincióse ruso-române din Bucovina, unde nemulţămirea maioriţăţii poporaţiunei ruse ortodoxe în contra românisării ei uşuréză lucrarea propagandei latine. Peste totŭ situaţiunea bisericei ortodoxe în Austro-Ungaria e prin despărţirea ei în numeróse centre administrative multŭ mai periclitată decâtŭ acea din ţĕrile constituţionale slave, şi în faţa neobositei propagande de altă credinţă, care se bucură de scutulŭ puterei statului, e ameninţată şi integritatea ei. A căuta scutŭ şi sprijinŭ în lumea ortodoxă streină, e greu de esecutatŭ acésta, deórece raporturile Ortodoxilorŭ din Austro-Ungaria cătră celelalte bisericĭ ortodoxe întêmpină neîncredere, ură şi bănuitóre rea voinţă.

SCIRILE ḑILEI.

Ni se scrie din *Deva:* Alegĕtorii partidei naţionale române din cercul electoralŭ *Baia-de-Crişiu,* comitatulŭ Hunedórei, în adunarea dela 7 Aprilie a. c. au alesŭ delegaţĭ pentru conferinţa generală pe d-nii: Petru *Truţa*, adv. şi deputatŭ în Baia-de-Crişiu, şi Vasiliu *Damianŭ*, protopresbiterŭ în Bradŭ, ér ca suplentŭ pe d. Alexandru *Moldovanŭ* din Deva. Asemenea cercul electoralŭ alŭ *Devei* a alesŭ în adunarea dela 9 Aprilie ca delegaţĭ ordinarĭ pe d-nii: Ionŭ Papiu, protopresbiterŭ Dr. Lazarŭ *Petcu*, advocatŭ, ér ca suplentŭ pe d. Franciscŭ *Hossu Longinŭ*, advocatŭ, toţĭ trei din Deva.

—x—

S'au mai insinuatŭ de a lua parte la iubileulŭ de 50 de anĭ ai preoţiei Pré sânţiei sale d-lui episcopŭ Ioanŭ *Popasu* corulŭ din Chizĕtĕu, care e corŭ mixtŭ şi va esecuta şi cântările la liturghia din ḑiua iubileului, apoi corurile din Silha, Bocşa-română, Salbăgelŭ şi Herendescĭ.

—x—

Institutulŭ românescŭ de creditŭ şi economii *„Ardeleana“* din Orăştiă a destinatŭ din profitulŭ sĕu suma de 278 fl. 49 cr., pentru scopurĭ filantropice şi adecă scólei române gr. or. din Orăştiă. — Din bilanţulŭ societăţii de împrumutŭ şi păstrare *„Aurora“* din Năsĕudŭ, încheiată cu finea anului 1886, reiese că capitalulŭ fundam. e de 88,597 fl. 57 cr. şi depunerile spre fructificare în sumă de 281,197 fl. 09 cr. au produsŭ unŭ fondŭ de reservă de efecte şi de depunerĭ în sumă de 3485 fl. 63 cr. Profitŭ curatŭ 6550 fl. 30 cr. despre a cărui distribuire hotărî adunarea generală. D-lŭ Nicolau Anthon este directorulŭ, Dr. Paulŭ Tanco cassariulŭ şi Dr. Ioane Malaiu controlorulŭ institutului; éră d-niĭ Florianŭ Moţocu, Teodorŭ Rotariu şi Iacobŭ Popŭ suntŭ membrii comisiunii censurătóre.

—x—

In Septemvre a. c. corpurile 7 şi 12 de armată din Timişóra şi Sibiiu vorŭ face manevre marĭ în ţinutulŭ dintre *Deva-Orăştiă-Haţegŭ.*

—x—

Concertulŭ reuniunei filarmonice, ce s'a datŭ Marţa trecută în Braşovŭ cu concursulŭ pianistului virtuosŭ Victorŭ de *Heldenberg* din Sibiiu a fostŭ bine cercetatŭ şi a avutŭ unŭ succesŭ briliantŭ. D. Heldenberg a dovedit în adevĕrŭ, că este unŭ artistŭ consumatŭ în pianŭ, ér orchestra sub conducerea probată a d-lui *Brandner* n'a mai lăsatŭ nimicŭ de doritŭ. Alésa programă a constatŭ din următórele puncte: 1. Prologŭ din »Folkunger“ de Kretschmer (orchestra). 2. Mare concertŭ în Es-dur pentru piano şi orchestră. Op. 32 de Carl Maria Weber (d. Vict. de Heldenberg). 3. Symphoniă Nr. 4 în A-dur de Mendelssohn (orchestră). — Ar fi de doritŭ ca aceste frumóse concerte sĕ fiă câtŭ mai multŭ visitate de toţĭ iubitorii de musică.

—x—

Reuniunea pompierilorŭ din *Cluşiu* are de gândŭ sĕ înfiinţeze o secţiă pentru transportulŭ rănilorŭ.

—x—

Cetimŭ în „Fóia Diecesană“ din Caransebeşŭ: „In comuna nóstră Bujorŭ, cercul Făgetŭ, graséză de 8 ḑile morbulŭ aşa numitŭ *„morbilii séu pojarulŭ micŭ“* (cosacĭ) în modŭ înspăimêntătorŭ, încâtŭ 2/3 din toţĭ pruncii comunei până la 13 anĭ suntŭ atacaţĭ de acestŭ morbŭ invenínătorŭ şi contagiosŭ. O fetiţă de 7 lunĭ a căḑutŭ victimă acestui morbŭ. Intre junĭ s'au ivitŭ până acuma 2 casurĭ, din acestŭ incidentŭ regretabilŭ, primăria făcêndŭ arĕtare oficiósă la protojudele adm. din Făgetŭ, acesta însoţitŭ de mediculŭ cercualŭ a eşitŭ în faţa locului şi visitândŭ pe toţĭ pacienţii, a indigitatŭ regulele higienice sanitare, ce suntŭ din partea părinţilorŭ a se observa cu mare stricteţă, ca uniculŭ remediu salutarŭ în contra acestui morbŭ, şi până la încetarea totală a epidemiei din partea autorităţii de protojude adm. s'au sistatŭ prelegerile scolastice cu elevii deobligaţĭ de o parte, ér de alta în casurĭ obveninde de mórte s'a opritŭ „pomenele“ usuate la noi«. Bujorŭ, 23 Martie 1887. Direcţiunea şcolară.

—x—

In Sita-Cristurŭ, Feleacŭ, Boldogaia, Sécuii-noi şi Falfalenĭ *s'au închisŭ scólele* din causa *pojarului.*

—x—

In *Ciomortanĭ*, comitatulŭ Trei Scaune, isbucnindŭ focŭ în şura lui Andrei Barthos, nevasta acestuia fŭ omorîtă de o bârnă ce căḑŭ peste ea, ér elŭ scăpă cu grele arsurĭ. Au arsŭ 7 edificii cu instrumentele economice şi cu vitele.

—x—

Unŭ ţĕranŭ din *Luna* mergêndŭ cu carulŭ cu boi în *Cluşiu,* când eşì din localulŭ în care avea o afacere, nu mai găsì nicĭ carulŭ nicĭ boii.

—x—

Bieţii Slovacĭ şĭ au pusŭ în gândŭ sĕ întocméscă în *Turoţŭ-Sân-Mărtinŭ* o esposiţiă de industriă de casă slovacă, dér cu greu vorŭ puté face acésta, căcĭ étă ce ḑice „Nemzet“: o esposiţiune de cusăturĭ slovace este, nu-i vorbă, în şi pentru sine unŭ lucru fórte nevinovatŭ; dér deórece ei o tacŭ acésta nu în interesulŭ industriei şi alŭ zelului, ci în scopurĭ de agitaţiune politică, póte că şi guvernulŭ ungurescŭ are sĕ ḑică ceva la acésta.“

—x—

După cum spunŭ ḑiarele din Bucurescĭ, în anulŭ acesta se vorŭ face manevre marĭ de *cavaleriă* în districtulŭ *Prahova.*

—x—

Din *Beiuşĭ* se comunică, că locot. *Fr. Ebert* dela regim. de infanteriă 37 staţionatŭ în *Oradea mare*, a fostŭ din întêmplare împuşcatŭ pe când se intorcea dela o vênătóre. Puşca unuia dintre vênătorĭ descărcându-se glonţulŭ a pĕtrunsŭ în peptulŭ locotenentului, care după câteva minute espirà.

—x—

Consilierulŭ magistratului din *Neutra, I. Hamor*, e trasŭ în cercetare disciplinară pentru neregularităţĭ şi a şi fostŭ suspendatŭ din oficiu. Hamor e tată a şépte copii şi de o vêrstă înaintată.

—x—

„Romänische Revue“ pe luna lui Martie 1887 are următorulŭ sumarŭ: Ludovicŭ Mocsary. Cercetărĭ istorice şi limbistice române. (Din raportulŭ anualŭ alŭ Academiei române). Revista politică. Românii în Macedonia, Tracia, Thesalia, Epirŭ şi Grecia, după D. Bolintineanu, trad. în limba germană de P. Broşteanu. Cântece de M. Kugler, trad. de Leon Schönfeld. Fata vêndĕtóre de florĭ din Florenţa, de V. Alesandri, trad. de Leon Sch. Dr. Albert Amlacher. Literatură şi artă.

—x—

Teatru ungurescŭ. Astă-séră se va juca *„Sórele şi Luna“*, operetă în trei acte, musică de Lecocq. Mercurĭ nu va fi representaţiă. — In numĕrulŭ de ierĭ s'a ḑisŭ din eróre, că d-lŭ Petru Deak este directorulŭ trupei ungurescĭ. D-sa este numai regisorulŭ, ér directorŭ este d. *Ludovic Dancz.*

Adunare electorală în Baia-de-Crişiŭ.

Bradŭ, 10 Aprilie n. 1887.

In 7 n. l. c. s'a ţinutŭ aicĭ conferinţa alegĕtorilorŭ românĭ din cercul electoralŭ alŭ *Baiei de Crişiu.* Amĕ-

FOILETONU.

Tesaurulŭ dela Petrósa.

(Urmare.)

Pentru ce, dintre tóte mĭ-am pironitŭ, — ca sĕ ḑicŭ aşa — mintea, mai cu sémă asupra rĕmăşiţelorŭ nestimate pe care până acum ḑilnica'mĭ preocupare le-a scăpatŭ de uitare mai bine póte decum a sciutŭ sĕ le ocrotéscă museulŭ nostru naţionalŭ?

Óre, fostu'mĭ-a mintea uimită de acelŭ farmecŭ, pe care basmele bĕtrânescĭ îlŭ atribue comorilorŭ ascunse sub pământŭ, şi care, prin flăcăraie sinistre se destăinuesce bieţilorŭ muritorĭ şi'i atrage în mii de primejdii, îi muncesce cu mii de amăgirĭ.

Décă, în ḑiua de aḑĭ, nĭ-ar fi iertatŭ sĕ avemŭ asemenea iresurĭ, aşĭ crede şi eu, în urma multelorŭ ponóse şi clevetirĭ ce au atrasŭ asupra'mĭ acea stăruitóre îngrijire dată, în decursŭ de mulţĭ anĭ, vestitei *Cloşca cu pui de aurŭ*, aşĭ crede că ea s'a legatŭ de mine, ca piaza rea, spre a nu mĕ lăsa sĕ-mĭ vĕdŭ şi eu, ca totŭ Românulŭ, de stăricica şi de slujbuliţa mea.

Eu totuşĭ, mărturisescŭ, că n'am nicĭ unŭ felŭ de picŭ pe biéta nóstră *Cloşcă;* din contră, păstrezŭ încă speranţa — cum am şi ḑis'o într'o pagină a cărţii mele — că ea va fi pentru archeologia română totŭ de aşa bunŭ augurŭ, cum a fostŭ odinióră găina minunatŭ de luminósă, — *conspicui candoris* — care, din chiar seninŭ, pică într'o ḑi dreptŭ în póla Liviei, tocmai atuncĭ cândŭ soţulŭ acesteia, divulŭ Augustŭ, avea sĕ devină arbitriulŭ supremŭ alŭ destinelorŭ romane.

Decĭ, suntŭ acum nu mai puţinŭ de vre-o 22 anĭ de când m'a totŭ frământatŭ gândulŭ de a pĕtrunde în tainele istorice şi artistice ale acelorŭ nespuse bogăţii, carĭ, din timpĭ străvechĭ, au rĕmasŭ pitulate sub pământŭ, într'o ţĕră pe care doveḑile scrise ale vechimei nu ne-o arĕtă nicĭ fórte bogată, nicĭ mai alesŭ înzestrată cu vre-o cultură artistică.

Chiar acelŭ caracterŭ aşa de originalŭ şi aşa de neusitatŭ alŭ sumtuóselorŭ nóstre monumente, mĭ-a aţiţatŭ o curiositate escepţională, unŭ neastêmpĕrŭ alŭ minţii de felulŭ acelora ce nu lasă pe unii ómenĭ sĕ trécă nepăsătorĭ pe lângă o enigmă nedeslegată.

Când aflămŭ la noi obiecte antice, asĕmênate cu alte multe ce s'au descoperitŭ aiurea, şi ale cărorŭ origine, destinaţiune, epocă şi stilŭ ne suntŭ de mai nainte cunoscute, le place, negreşitŭ, celorŭ dintre noi ce avemŭ pornire spre asemenea studii, a-le rêndui printre obiectele analóge din alte părţĭ a-le lumii, şi a face astfelŭ locŭ ţĕrii nóstre în cutare séu cutare cercŭ determinatŭ de noţiunĭ archeologice.

Dér aci, în faţa tesaurului dela Pietrósa, posiţiunea anticarului era cu totulŭ diferită, mai alesŭ pe timpulŭ când am începutŭ investigaţiunile mele asupra lui.

Puţinii ómenĭ de sciinţă carĭ pe atuncĭ îlŭ vĕḑuseră séu auḑiseră despre dênsulŭ, minunaţĭ şi póte chiar spăriaţĭ şi oportunaţĭ de neobicĭnuitele'i forme de strania înfăţişare a podóbelorŭ ce mai rĕmăseseră dintr'ênsulŭ, de neesplicatele litere şi figurĭ ce se vedeau pe unele din acestea, n'au căutatŭ nicĭ măcarŭ a'şĭ da sémă pe ce timpŭ, în ce locurĭ, şi de ce ómenĭ au pututŭ fi fabricate.

Doi ţĕranĭ din satulŭ Petrósa le aflaseră grămădite sub unŭ bolovanŭ de pétră în muntele Istriţa, unde în vale se aflau pe sub pământŭ ruinele unui castelŭ anticŭ. Erau 22 de bucăţĭ, tóte de aurŭ, şi multe din ele presărate şi ticsite cu pietre scumpe de tóte feţele, ér mai alesŭ cu granate şi cu cristalurĭ roşii. Cu totulŭ trebue sĕ fi trasŭ tesaurulŭ la cântarŭ celŭ puţinŭ câtŭ 100,000 de lei în aurŭ.

Ţĕranii ilŭ ţinură ascunsŭ în podulŭ colibei lorŭ unŭ anŭ şi mai bine. Se ḑice că într'o ḑi unulŭ din ei dete o verigă de acelea unui ţiganŭ ca sĕ-i cărpéscă cu ea o căldare, dér tiganulŭ lăpădà veriga ḑicêndŭ că nu e de aramă bună.

Atuncĭ ţĕranii îşĭ luară séma şi într'o ḑi de sf. Gheorghe, la 1838, ei vêndură totulŭ pe 4000 de lei vechĭ în banĭ şi câteva scurteicĭ şi testemele pentru nevestele lorŭ. Cumpărĕtorulŭ fŭ unŭ petrarŭ arnăutŭ, Anastase Verusi, pe care apoi l'am cunoscutŭ şi eu. Elŭ le fărâmà cu toporulŭ, în casa ţĕranului, le puse în desagĭ şi, preţuindŭ celŭ puţinŭ valórea metalului multŭ mai bine decâtŭ aflătorii primitivĭ, se apucă îndată a desfiinţa o bună parte din ele.

Când stăpânirea prinse de veste, Banulŭ Mihalache Ghica, pe atuncĭ vornicŭ mare alŭ ţĕrii, abia putŭ sĕ găséscă, ascunse într'o grópă pe malulŭ Călnăului, cele 12 bucăţĭ fragmentate, ce au fostŭ aduse curêndŭ după aceea în museulŭ din Bucurescĭ.

De prisosŭ a vĕ aminti, d-lorŭ, cum, de aci, din însuşĭ acestŭ palatŭ unde ne aflămŭ, le-a furatŭ într'o nópte la 1875. faimosulŭ Pantazescu, care le-a stricat şi mai rĕu, după ce eu pusesem sĕ le mai restaureze ceva

runtele conferinţei le va primi On. Red. dela biroulŭ clubului. Eu îmĭ permitŭ a aduce la cunoscinţa publică numai unele mai generale.

Conferenţa s'a începutŭ la orele 11 a. m. a decurs în ordine esemplară. Alegĕtorĭ au fostŭ presenţĭ mai din tóte comunele, în numĕrŭ de aprópe 150, partea cea mai mare economĭ. Decisiunile s'au adusŭ cu unanimitate. Pentru eventuala conferenţă generală dela Sibiiu s'au alesŭ delegaţĭ ordinarĭ: V. *Damianŭ*, protopopŭ şi P. *Truţia* deputatŭ şi advocatŭ, ér suplenţĭ: *Bacilă* preot şi Ales. *Moldovanŭ* privatierŭ.

Clubulŭ s'a compusŭ din 60 membri. Din partea poliţiei a fostŭ de faţă pretorele Beke. Deputatului actualŭ alŭ cercului, d-lui *Petru Truţia*, i s'a votatŭ încredere.

Ca candidaţĭ ai cercului suntŭ în combinaţiune, cum se vorbesce, următorii: *P. Truţia* actualulŭ deputatŭ, *C. Torma* prof. univ. în Pesta, *B. Olteanu* assesorŭ orf. în Logoşŭ, *N. Popă* secretarŭ financiarŭ, *V. Morkossy* proto-pretore, etc.

Dela comitetulŭ din Sibiiu *întru adevĕrŭ n'a sositŭ nimicŭ la clubŭ*. Cercularilŭ alŭ „cincelea" s'a publicatŭ numai prin ḑiare. Nu este mirare, décă alegĕtorii din unele cercurĭ nu se sciu orienta. Alegĕtorii acestui cercŭ s'au orientatŭ numai după pracsa din trecutŭ, care însĕ n'a străbătutŭ destulŭ de adêncŭ.

Eu am temere, că noi vomŭ perde acestŭ cercŭ, pentru ce — voiŭ spune de altă dată. Aşŭ dori sĕ mĕ înşelŭ în temerile mele. Ae. . .

Convocare.

Alegĕtorii românĭ din cercŭlŭ electoralŭ Orăştiă, aparţinĕtorĭ partidei naţionale, în conformitate cu provocarea comitetului centralŭ electoralŭ cu reşedinţa în Sibiiu, suntŭ cu tótă stima invitaţĭ a lua parte la alegerea celorŭ doi delegaţĭ pentru conferinţa generală electorală a tuturorŭ Românilorŭ din Transilvania şi părţile ung rice.

Alegerea delegaţilorŭ se va ţinĕ *la 19 Aprilie 1887* st. nou la 2 óre după ameaḑi în *Orăştiă* în localitatea scólei greco-orientale.

Orăştiă, la 9 Aprilie 1887.

Pentru comitetulŭ electoralŭ

Samuilŭ Popă m. p. preşedinte. *Laurianŭ Bercianŭ m. p.* actuarŭ.

Ultime scirĭ.

Viena, 11 Aprilie. — „Neue Freie Presse" ḑice că după tóte probabilităţile, Viena va deveni după câte-va ḑile unŭ centru de activitate diplomatică. Principele de Reuss, ambasadorulŭ Germaniei, şi principele Lobanoff, ambasadorulŭ Rusiei, au sositŭ deja. In sferele diplomatice se crede că principele Lobanoff a primitŭ misiunea de a mijloci o înţelegere între Austria şi Rusia cu privire la cestiunea Orientului.

Berlinŭ 11 Aprilie — Ḑiarulŭ „Die Post" de aḑi diminéţă anunţă că d. Katkoff va fi numitŭ ministru alŭ instrucţiei publice. Acéstă ştire este fórte multŭ comentată în cercurile politice d'aicĭ.

Sofia 11 Aprilie. — A sositŭ aicĭ şcirea că principele Ferdinand de Cobourg ar fi dispusŭ a primi alegerea sa eventuală la tronulŭ Bulgariei, décă ea s'ar sĕvîrşi în urma unei înţelegerĭ a tuturorŭ cabinetelorŭ europone.

Strassburg, 11 Aprilie. — Inmormêntarea deputatului Kable a avutŭ locŭ în mijloculŭ unei mulţimĭ imense. Poliţia a interḑisŭ orĭ-ce discursŭ şi a înconjuratŭ cimitirulŭ. Corpulŭ lui Kable a fostŭ depusŭ lângă mormêntulŭ lai Kuss, ultimulŭ primarŭ francesŭ din Strassburg.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BUCURESCĬ, 12 Aprilie. — Camera a împuternicitŭ pe guvernŭ sĕ prelungéscă convenţia provisoriă de comerţŭ cu Francia până la finele anului şi sĕ încheie convenţiunĭ provisorie, cu acelaşĭ terminŭ finalŭ, şi cu alte state.

BUCURESCĬ, 12 Aprilie.— Procesulŭ contra atentatorilorŭ la viéţa prefectului din Rusciucŭ s'a fixatŭ pe ḑiua de 25 Aprilie.

SOFIA, 12 Aprilie. — Carantina în contra provenienţelorŭ dunărene s'a ridicatŭ aḑĭ.

ROMA, 12 Aprilie. — Prinţulŭ de coróna s'a bolnăvitŭ de pojarŭ.

LONDRA, 12 Aprilie.—Erĭ după amédĭ s'a făcutŭ o mare manifestaţiune întocmită de Gladstonianĭ şi Parneliţĭ în contra novelei la legea penală irlandeză. Mai mulţĭ deputaţĭ au vorbitŭ. Mulţimea, care numĕra vr'o sută de mii de ómenĭ, între carĭ mulţĭ democraţĭ sociali cu steagurĭ roşii, era indiferentă, puţinŭ entusiasmată, şi s'a împrăştiatŭ în tótă liniştea.

Abrudŭ*), în 2 Aprilie 1887.

Onorate, Domnule Redactorŭ!

La articlulŭ publicatŭ în numĕrulŭ 54 alŭ „Gazetei Transilvaniei", de unŭ individŭ anonimŭ „Moţulŭ", Te rogŭ, ca sĕ binevoescĭ după principiulŭ „audiatur et altera pars" a da locŭ următorului rĕspunsŭ:

Suntŭ şi în munţii apusenĭ esistenţe dubie, ómenĭ pătaţĭ, carĭ în locŭ de a se strădui, ca sĕ iésă prin diligenţă şi purtare onestă din tina, în care zacŭ, îşĭ află plăcerea şi mângăierea de a trage şi pe alţii în noroiŭ. Solatium miseris socios habuisse. . . .

Ca se facă efectŭ mai mare „Moţulŭ" începe articululŭ sĕu cu o minciună. —

Este o minciună afirmaţiunea „Moţului", că la adunarea »Aurariei" din 18 Martie a. c. ar fi fostŭ de faţă tótă inteligenţa afară de mine. —

Ca sĕ se pótă batĕrŭ aproximative calcula, câţĭ au fostŭ şi câţĭ nu au fostŭ de faţă la acea adunare, sum în posiţiune după informaţiunile primite a dechiara:

Cumcă din cercŭlŭ Câmpenilorŭ adecă din 13 comune séu dintre vre-o 30,000 de locuitorĭ au fostŭ de faţă numaĭ cincĭ inşĭ, patru din Câmpenĭ şi unulŭ din Certege prin urmare nu au fostŭ de faţă preoţii, juḑii, notarii comunalĭ şi alţĭ ómenĭ cu avere din acele comune şi nu au fostŭ de faţă oficialii românĭ, neguţătorii, dascălii şi altĭ Românĭ inteligenţĭ din Câmpenĭ.

Din comuna Roşia a fostŭ de faţă numai unulŭ cu tóte că nu credŭ, că va cuteza cineva sĕ afirme, că în acéstă comună numai unŭ singurŭ inteligentŭ românŭ se află.

Din Abrudŭ au fostŭ de faţă 6 inşĭ şi nu au fostŭ de faţă între alţii D-lŭ Ioanŭ Ternoveanu notarŭ magistratualŭ, unulŭ dintre cei mai simpaticĭ ómenĭ, D-lŭ Ioan Vişia, unulŭ dintre cei mai marĭ capitaliştĭ, D-lŭ Dionisiu Baţossu, unulŭ dintre cei mai de frunte comercianţĭ, dintre preoţĭ a fostŭ de faţă numai unulŭ, dintre classa de mijlocŭ şi dintre maestrii nu a fostŭ de faţă nicĭ unulŭ, asemenea nu a fostŭ de faţă din întregŭ cercŭlŭ Zlagnei nimenea.

Singurŭ din comuna Buciumŭ, a cărei locuitorĭ în timpulŭ din urmă avêndŭ norocŭ în baişiagŭ au devenitŭ mai bănoşĭ, s'au presentatŭ mai mulţĭ, însĕ şi dintre dênşii au lipsitŭ unii fruntaşĭ.

Cu unŭ cuvêntŭ au fostŭ de faţă la vre-o treiḑecĭ de inşĭ şi după ce inteligenţa din munţii apusenĭ trebue sĕ se evalueze la celŭ puţinŭ douĕ sute de inşĭ, e evidentŭ cumcă la acea adunare abia a fostŭ de faţă 1/6 parte din inteligenţa din munţii apusenĭ.

Óre cele cincĭ din şése parţĭ din inteligenţa, care a absentatŭ, este o nulitate aşa mare înaintea „Moţului" încâtŭ numai absentarea mea a fostŭ de observatŭ? Şi óre în astfelŭ de împrejurărĭ, décă absentarea dela acea adunare ar forma o crimă naţională, de aceea numai eu singurŭ aşĭ fi de învinovăţitŭ?

Dér neparticiparea la o simplă adunare constitutivă a unei case de economii provinciale nicĭ altcum nu póte forma trădare de causa naţională şi cu atâta mai puţinŭ póte forma în casulŭ presentŭ pentrucă, infăţoşarea mea şi a celorlalţĭ absenţĭ strinsŭ luândŭ nicĭ nu a fostŭ necesară, pentrucă puterile presente au fostŭ pe de plinŭ suficiente spre a duce îndeplinire lucrulŭ începutŭ; ér puterĭ pré multe se opăcescŭ, se înbulḑescŭ una pe alta şi prin urmare nicĭ nu e consultŭ a aduna la unŭ lucru mai multe puterĭ decâtŭ suntŭ de lipsă, unele puterĭ au conlucratŭ acuma, altele vorŭ lua parte la alte lucrurĭ salutarie.

Decĭ e evidentŭ, că numai în acelŭ casŭ ar fi avutŭ »Moţulŭ" cevaşĭ dreptŭ de a mĕ ataca publice, décă prin neinfăţişarea mea s'ar fi periclitatŭ întreprinderea şi după ce aceea nu s'a întêmplatŭ chiar aşa de puţinŭ a fostŭ în dreptŭ „Moţulŭ" de a mĕ ataca, precum nu l'am atacatŭ eu atuncĭ, când m'am făcutŭ acţionarŭ la alte băncĭ romăne, la care dênsulŭ nu este acţionarŭ; ér presenţa sa la acéstă adunare a putut'o insinua şi prin scrierea unui articulŭ în stilŭ şi în modŭ demnŭ de obiectŭ fără de a se face denunţantulŭ altuia.

Deşi împrejurările arătate până aci suntŭ suficiente spre a motiva absentarea mea totuşĭ décă m'am apucatŭ odată de scrisŭ, voiescŭ a arăta şi cele douĕ motive personale ale absentărei mele.

Una e, că averea mea, constă cea mai mare parte din nemişcătóre, ér puţinii mei banĭ au fostŭ deja elocaţĭ, apoi a lua numai 2—3 acţii şi a face sfară mare à la „Moţu" mie nu'mĭ convine.

Alŭ doilea motivŭ e acela, că iniţiatorulŭ cassei de economii cu tóte că convine cu mine mai în tóte ḑilele nu m'a aflatŭ demnŭ nicĭ batĕrŭ sĕ mĕ întrebe că voescŭ a fi şi eu unulŭ dintre cei şése fondatorĭ ai cassei séu ba?

E verosimulŭ că acésta afăcut-o din uitare; eu însĕ am privit'o ca o declarare, că cassa se póte înfiinţa şi fără de mine, că de mine nu este lipsă şi a avutŭ multă dreptate, căcĭ doi advocaţĭ la una cassă suntŭ prea mult pentru-că rivalisândŭ unulŭ cu altulŭ în privinţa directoratului séu a proceselorŭ, se póte uşorŭ întêmpla aceea, ce esprimă proverbiulŭ germanŭ „că doi bucatarĭ săréză supa".

Sub astfelŭ de împrejurărĭ eu după posiţiunea mea numai în douĕ modurĭ am pututŭ procede, adecă séu a cumpĕra o mulţime de acţii, a'mĭ aduna ómenii mei, mulţĭ puţinĭ şi a'mĭ validita fără nicĭ o cruţare influinţa mea, séu apoi a mĕ retrage.

Eu în tóte causele urmezŭ procedura dintâiu; în acéstă causă însĕ cu privire la scopulŭ ei, humanitariŭ, m'am retrasŭ.

Nu împărtăşescŭ părerea acelora, carĭ afirmă, că iniţiatorulŭ cassei de economii a avutŭ în gândŭ şi procesele eventuale şi de aceea dechiarŭ, că chiar şi décă »Auraria" nu ar face altceva decâtŭ de a scóte pe aceia, cărora le place séu suntŭ siliţĭ sĕ devină datorĭ altora din ghiarĕle unorŭ usurarĭ, precum este şi unŭ amicŭ alŭ »Moţului" din apropierea Câmpenilorŭ şi atuncĭ va face destulŭ bine, merită stimă şi stă mai pre susŭ de orĭ-ce discusiune.

Altcum „Moţulŭ" şi consoţii nu au causă de a face sfară mare în ţéră cu »Auraria" căcĭ nu e prea mare gloriă pentru Românii din munţii apusenĭ, carĭ până acuma au statŭ în fruntea mişcărilorŭ naţionale, că abia acuma, după ce s'au înfiinţatŭ în totŭ loculŭ bance, au făcutŭ o cassă de economii şi încă relativŭ mică.

Lucru firescŭ, că ne luândŭ parte la adunarea constitutivă a »Aurariei" şi nevoindŭ de frica nimĕrui a me ascunde în vre unŭ unghiu alŭ casei mele, m'am dusŭ la adunarea comitetului opidanŭ, cu atâta mai vêrtosŭ, cu câtŭ în acea ḑi s'a pertractatŭ cestiunea luărei unui împrumutŭ de 5000 florinĭ v. a. şi décă s'ar fi votatŭ acestŭ împrumutŭ, eu ca alŭ treilea virilistŭ aşĭ fi avutŭ a suporta sarcinĭ nouĕ.

A doua minciună a »Moţului" e acea afirmare, că eu aşĭ fi ţinutŭ dicţii în limba maghiară.

Magistratulŭ din Abrudŭ, graţiă unorŭ conducĕtorĭ anteriorĭ naţionalişti marĭ din gura à la »Moţulŭ", a picatŭ de multŭ din mâna Românilorŭ, ér' dintre 48 de membri ai comitetului suntŭ numai 7 virilişti românĭ, prin urmare nu se póte ḑice, că eu aşĭ fi părăsitŭ partida română şi m'aşĭ fi alăturatŭ la vre-o partidă maghiară pentru că de presentŭ numai douĕ partide maghiare stau faţă în faţă şi decĭ la orĭ-care m'aşĭ alătura isbindŭ în partida cealaltă numai în partida maghiară potŭ lovi.

Causa naţională chiarŭ décă aşĭ fi voitŭ, nu o aşĭ fi pututŭ trăda, pentru că afară de cetirea unorŭ rescripte ministerialĭ numai douĕ cause au fostŭ de ceva valóre şi anume repararea locuinţei soldaţilorŭ şi luarea împrumutului de 5000 florinĭ v. a.

Martorĭ suntŭ cei trei Românĭ, carĭ au fostŭ de faţă cum că vorbirea mea primă meritoriă, şi mai lungă am ţinut'o în limba română; nu numai că am şi atacatŭ pe primarŭ pentru că nu a făcutŭ convocatoriile şi în limba română, décă după aceea am mai făcutŭ unele observărĭ şi în limba maghiară, cugetŭ că pentru aceea nu am devenitŭ trădătorŭ.

Se póte trăda causa naţională şi în limba română şi se póte din contră apĕra şi în limba maghiară şi decĭ nu decide aceea, că în ce limbă, ci ce se vorbesce?

Acea ce se vede a-lŭ durea mai tare pe »Moţulŭ" este înfiinţarea unei a doua bance în Abrudŭ şi în dererea acésta merge până într'acolo, încâtŭ face şi a treia minciună, când insinuă că eu aşĭ face causa comună cu inimicii naţionalĭ.

Óre aşa de tare îşĭ teme „Moţulŭ" puţinele sale acţii şi venitulŭ eventualŭ din acele, încâtŭ încunoscinţarea despre înfiinţarea unei noue bance sĕ fiă în stare alŭ aduce într'o astfelŭ de furiă?

După părerea mea înfiinţarea unei a doua băncĭ nu involvă în sine nimicŭ antenaţionalŭ, din contră este fórte folositóre pentru poporŭ, căcĭ esistândŭ numai o bancă, acţionarii fiă aceia şi românĭ, potŭ uşorŭ veni în ispita omenéscă de a ridica interesele câtŭ de susŭ, ba şi oficialii mai tragŭ câte unŭ bacşişŭ, dér décă suntŭ douĕ băncĭ, atuncĭ în urma rivalităţei lorŭ abusurile încetéză, interesele scadŭ şi cine altulŭ câştigă decâtŭ poporulŭ, care în ţinutulŭ acesta este celŭ românescŭ şi eu preferŭ binele poporului unorŭ interese a acţionarilorŭ românĭ.

Din acestŭ motivŭ şi cu privire, că banca este mai multŭ o cestiune de banĭ locală, aceia, carĭ voescŭ a înfiinţa a doua bancă fiă chiar Maghiarĭ prin aceea nu comitŭ nicĭ o faptă contra naţiunei romăne şi prin urmare chiar décă le-aşŭ da sucursŭ, potŭ sĕ deviu numai odiosŭ unorŭ acţionarĭ a celorlalte băncĭ, dér trădare naţională prin aceea nu potŭ comite.

Eu sucursulŭ meu nu l'am înbiatŭ, din contră iniţiatorii băncei m'au rugatŭ, ca suplica pentru improtocolarea firmei, de douĕ orĭ reieptată din defecte formale, sĕ o compunŭ eu a treia óră şi sĕ deviu advocatulŭ băncei.

Abstrăgêndŭ dela aceea, că unui advocat nu-i este iertatŭ a face deschilinire după naţionalitate între clienţĭ, dér după ce e evidentŭ, că şi în casulŭ denegărei sucursului meu se va înfiinţa banca şi se vorŭ afla alţĭ advocaţĭ şi prin urmare denegarea mea ar putĕ avé au-

*) Dămŭ locŭ acestei apĕrărĭ, lăsândŭ rĕspunderea pentru cele cuprinse într'ênsa în sarcina scriitorului ei. — Red.

---

când au fostŭ duse în Parisŭ ca sĕ figureze la Esposiţiunea Universală din 1867, şi apoi în Londra, la South Kensigton Museum.

Pe atuncĭ şi chiar ceva mai nainte, la 1865, m'am grăbitŭ a comunica prin graiu academiei de Inscripţiune şi Belle-Litere din Parisŭ, astfelŭ cum facŭ aḑi dinaintea d-v., noţiunile ce adunasemŭ până atuncĭ asupra acestorŭ preţióse monumente

De atuncĭ încóce potŭ ḑice că n'a trecutŭ anŭ nicĭ lună din viéţa mea, fără sĕ nu adaugŭ ceva la acele cunoscinţe.

La 1868, am resumatŭ într'o notiţă, tipărită în limba francesă, ideile ce-mĭ formasem despre caracterele şi origina probabilă a tesaurului nostru.

Dér gândulŭ meu a fostŭ pururea de a desvolta din ce în ce mai multŭ acele schiţe, de a tipări, când vomŭ putĕ, resultatele studiilorŭ ce făcusem prin autorii vechĭ şi modernĭ, şi acela alŭ comparaţiunilorŭ ce stabilisem prin numĕróse musee şi colecţiunĭ din străinătate.

De câte orĭ mi s'a înfăţişatŭ prilejulŭ, am scrisŭ şi am vorbitŭ românesce despre curiósele podóbe ale museului nostru. Le-am reprodusŭ prin frumósele grăvurĭ; le-am alăturatŭ de totŭ ce se vede mai multŭ séu mai puţinŭ analogŭ prin alte localităţĭ.

Ce sĕ vĕ mai spunŭ, d-lorŭ colegĭ? Din ḑi în ḑi mai multŭ am făcută locŭ *Closcei cu pui* în mintea mea. Am adăpostit'o, am găzduit'o într'ênsa şi am aşeḑat'o acolo ca şi la dênsa acasă.

(Va urma.)

mai acea urmare, că venitulŭ, care póte sĕ incurgă în mâna unui Românŭ, va incurge în punga unui Maghiarŭ, nu am aflatŭ consultŭ a denega—et hinc illae lacrimae!—de o parte pentru că în primirea advocaturei unei bance, care a fostŭ proiectată înaintea cassei de economii, nu aflu nimicŭ antenaţionalŭ şi de altă parte pentru că unŭ capŭ secŭ à la »Moţu“ şĭ-ar închipui, că de frica lui recedŭ.

Eu unulŭ nu voiu deveni acţionarŭ nicĭ la acéstă bancă din simplulŭ motivŭ arătatŭ mai susŭ, dér e sigurŭ, că cu privire, că acţiile suntŭ numai de 50 fl. v. a. şi prin urmare şi maiestri şi alţĭ ómenĭ mai sĕracĭ şi le potŭ procura şi cu privire la alte înlesnirĭ vorŭ concurge mulţĭ Românĭ, parte ca acţionarĭ parte ca împrumutătorĭ.

La afirmaţiunea »Moţului“, cumcă eu numai prin dênsulŭ şi consoţii sĕi aşĭ puté ajunge la ceva, dechiarŭ din capulŭ locului, cumcă décă a'şĭ avé sĕ ajungŭ numai prin „Moţulŭ« et consoţii sĕi la ceva, în acelŭ casŭ fără de a mai dice unŭ cuvêntŭ mĭ-aşĭ lua bêta şi straiţa şi m'aşĭ duce, dér eu nicĭ nu mai am de a ajunge la ceva, pentru că eu prin diligintă, prin aceea, că în locŭ de a face politică mare şi de a critisa pe alţii prin crîşme, am statŭ de lucrulŭ meu acasă şi în locŭ de a face luxŭ am strinsŭ resultatulŭ muncei mele honeste,—am ajunsŭ la o posiţiune socială şi la o stare materială, ca puţinĭ alţii, chiar în contra voinţei şi dorinţei „Moţului“ şi a consoţilorŭ sĕi şi décă e vorba de lipsă, apoi eu nu am lipsă de nimenea ci au avutŭ lipsă de mine cele mai multe sute de Moţĭ, carĭ în decursulŭ funcţiunei mele de advocatŭ m'au cercetatŭ şi cărora eu fără nicĭ o plată lĭ-am datŭ consiliu advocaţialŭ şi vorŭ mai avé lipsă alte sute de Moţĭ, carĭ de sigurŭ vorŭ mai veni la mine după consiliu advocaţialŭ şi pe carĭ îi voiu primi totŭ cu aceeaşĭ bunăvoinţă chiar şi décă „Moţulŭ“ et consoţii s'ar încerca a mé desgusta.

E posibilŭ, că unii dintre Maghiarĭ, şi póte şi mai mulţĭ dintre Românĭ arŭ voi sĕ mĕ folosésca de instrumentŭ, dér fiă sigurŭ „Moţulŭ“ et consoţii, că décă până acuma nu m'a pututŭ folosi nimenĭ de instrumentŭ, de aci înainte, după atâta esperienţă, décă cumva nu voiu putea eu folosi pe alţii, dér alţii de sigurŭ nu mĕ vorŭ puté pe mine folosi de instrumentŭ.

Cuvêntulŭ despreţuirĭ, este faţă de mine prostŭ întrebuinţatŭ, pe unŭ omŭ de posiţiunea mea socială, de starea mea materială şi de o purtare nepătată ilŭ poţĭ pismui, invidia, combate, dér nu despreţui şi, cumcă chiar aceia despre carĭ afirmă „Moţulŭ“, nu m'au despreţuitŭ, e dovadă, că au venitŭ la míne după consiliu advocaţialŭ, ér dela cine cerĭ sfatŭ, acela nu e de despreţuitŭ.

La întrebarea „Moţului“, că ce scopurĭ urmărescŭ şi ce voescŭ eu? rĕspundŭ, că eu voescŭ a trăi şi de aci înainte în modŭ onestŭ, retrasŭ, voescŭ a lucra causele mie predate cu conscienţiositate şi punctuositate, voescŭ a nu înşela pe nimenĭ, a nu lua dela nimenĭ mai multŭ decâtŭ îmĭ compete după lege, voescŭ a umbla cu capulŭ redicatŭ, voescŭ a'mĭ păstra reputaţiunea de până acuma şi a face totŭ posibilulŭ, ca sĕ nu ajungŭ în reputaţiunea „Moţului“.

Iosifŭ Crişianu,
alŭ doilea advocatŭ românŭ din Abrudŭ.

DIVERSE.

Unŭ studentŭ negru. — Despre unŭ Negru, care studiéză la universitatea din Innsbruck, se scrie de acolo: Stefanŭ Eduanah — aşa se numesce negrulŭ cetăţénŭ academicŭ—îşĭ trage originea din rassa Mandingo, o rassă fórte întinsă în Africa centrală, care parte mare se ţine acum de legea mohamedană. Eduanah este fiulŭ unei căpetenii. Când era de 14 anĭ, se făcŭ protestantŭ, şi întreprinse în acéstă fragedă etate o călĕtoriă cătră ţĕrmulŭ Africei, care dură 6 sĕptĕmânĭ. Ce cause l'au îndemnatŭ a'şĭ părăsi patria, despre acésta nu prea dă bucurosŭ deslușirĭ. Pentru scopurile sale credŭ de trebuinţă a-şĭ însuşi cunoscinţe practice în medicină. Dupĕ o şedere de doi anĭ în America, se îmbarcă pentru Europa şi şedŭ mai mulţĭ anĭ în Parisŭ, unde studià la universitate. Apoi cercetă universităţile din Londra şi Edinburgŭ şi în urmă universitatea din Berlinŭ. Aicĭ nu stătŭ multŭ timpŭ, deórece nu-i pria clima şi petrecŭ ultimulŭ anŭ în Elveţia. Aprópe de douĕ lunĭ se află în Innsbruk, unde ascultă prelegerĭ filosofice şi medicinale. Stefanŭ Eduanah, care e în etate de 24 anĭ, vorbesce fluentŭ nemţesce, franţuzesce şi englezesce. Eduanah vré sĕ se reintórcă în ţéra sa, unde crede că va găsi unŭ întinsŭ terenŭ pentru folosirea cunoscinţelorŭ câştigate. De unde îşĭ ia acestŭ negru colegŭ studiosŭ mijlócele pentru întêmpinarea cheltuelelorŭ şederii sale în Europa, nu se spune.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 7 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101 20	Bonurĭ croato-slavone	104.50
Rentă de hârtiă 5%	88 15	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.75	Imprumutulŭ cu premiu ung.	123.82
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.30	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 20	Renta de hârtiă austriacă	80 70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 —	Renta de arg. austr.	81.90
Bonurĭ rurale ungare	104.50	Renta de aurŭ austr.	112 15
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50	Losurile din 1860	133.25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.50	Acţiunile băncei austro-ungare	877.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50	Act. băncei de creditŭ ung.	286.—
Bonurĭ rurale transilvane	104 50	Act. băncei de creditŭ austr.	281.—
		Argintulŭ —.— Galbinŭ împărătescĭ	5.99
		Napoleon-d'orĭ	10.08
		Mărcĭ 100 imp. germ.	62 55
		Londra 10 Livres sterlinge	127.50

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 28 Martie st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	90½	91¼
Renta rom. amort. (5%)	95—	95½
» convert. (6%)	84½	85—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	35—
Credit fonc. rural (7%)	102—	102½
» „ „ (5%)	85¼	86—
» » urban (7%)	98—	98½
» » » (6%)	90½	91½
» » » (5%)	81¾	82½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	17.01	18.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.—	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 8 Aprilie st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vênd.	8.50
Argint românesc	»	8.44	»	8.48
Napoleon-d'orĭ	»	10.04	»	10.07½
Lire turcescĭ	»	11.41	»	11.44
Imperialĭ	»	10.41	»	10.44
Galbenĭ	»	5 94	»	5.98
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	112.—	»	113.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealŭ-Budapesta şi pe linia Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucureşcĭ	—	—	—	7.30
Predealŭ	—	—	—	1.14
	—	—	—	—
Timişŭ	—	—	—	1.45
Braşovŭ	—	—	—	—
	7.47	—	4.16	2.32
Feldióra	8.24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5 43	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9.51	—	7.06	—
Haşfaleu	11.05	—	8.52	—
Sighişóra	11.29	—	9.19	—
	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 00	—	10.16	—
Mediaşŭ	12.29	—	10.57	—
Copşa mică	12.44	—	11.19	—
			11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blaşiu	1.34	—	12.31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12.48	—
Teiuşŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2.18	—
Vinţulŭ de susŭ	3.01	—	2.48	—
Uióra	3.08	—	2 56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.53	—	4.51	—
Apahida	5.10	—	5.28	—
	5.30	—	5 56	—
Cluşiu	—	6.03	—	8.00
Nedeşdu	—	6.21	—	8.36
Ghirbĕu	—	—	—	9.02
Aghirişŭ	—	—	—	9.32
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	—	10.51
Ciucia	—	7.43	—	12.16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mező-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velinţe	—	—	—	3.54
Oradia-mare	—	9.13	—	4.05
	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1.23	7.28
Szolnok	—	12.20	3.24	—
Buda-pesta	—	2.15	10.05	—
Viena	—	—	2.15	—
	—	8.00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00
Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.26	2.31
Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2 06	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.41	2 17	—
Mező-Telegd	—	7.33	10.19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3.24	—
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12.54	4.07	—
Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3.40	5.34	—
Aghiriş	—	—	4.15	5.55	—
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeşdu	—	—	4.58	6.24	—
Cluşiu	—	10.28	5.26	6.43	—
	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriş	12 30	—	—	—	9.06
Cucerdea	1.01	—	—	—	9.53
	1.06	—	—	—	10.—
Uióra	1.13	—	—	—	10.09
Vinţulŭ de susŭ	1.20	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1.41	—	—	—	10.48
Teiuşŭ	2.00	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2.35	—	—	—	12.12
Blaşŭ	2.48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copşa mică	3 36	—	—	—	1.32
Mediaşŭ	4.00	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.35	—	—	—	3.03
Sigişóra	5.12	—	—	—	3.49
Haşfaleu	5.37	—	—	—	4.28
Homorod	7.02	—	—	—	6.16
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldióra	8.41	—	—	—	8.25
Braşovŭ	9.21	—	—	—	9.15
	—	—	1.55	—	—
Timişŭ	—	—	2.53	—	—
	—	—	—	—	—
Predealŭ	—	—	3.28	—	—
	—	—	9.35	—	—
Bucurescĭ					

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3.14
Vinţulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Şibotŭ	12.52	—	4.50
Orăştia	1.01	—	5.18
Simeria (Piski)	2.03	—	5.47
Deva	2 52	—	6.35
Branicĭca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborşin	5.30	—	8.46
Bĕrzova	5.56	—	9.33
Conopŭ	6.27	—	9.53
Radna-Lipova	6.47	—	10.27
Paulişŭ	7.28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovaţŭ	7.59	—	11.25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok	8.42	—	4.52
	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok	11.20	12.41	—
	4.10	5.45	—
Aradŭ	4.30	6.—	7.04
Glogovaţŭ	4.43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7.58
Paulişŭ	5.19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5.41	7.10	8 36
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bĕrzova	6.28	7.55	—
Soborşin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8.34	9.41	—
Ilia	8.55	9.58	—
Branicĭca	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10.42	—
Simeria (Piski)	10.35	11.07	—
Orăştiă	11.11	11.37	—
Şibotŭ	11.43	12.—	—
Vinţulŭ de josŭ	12.18	12.29	—
Alba-Iulia	12.36	12.46	—
Teiuşŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timişóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2.42
Streiu	11.58	—	3.25
Haţegŭ	12.46	—	4.16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Baniţa	3.05	—	6.40
Petroşenĭ	3.37	—	7.12

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroşenĭ	10 07	—	6.10
Baniţa	10 48	—	6.53
Crivadia	11.25	—	7 37
Pui	12.05	—	8.20
Haţegŭ	12.42	—	9.01
Streiu	1.22	—	9.52
Simeria	1.53	—	10.31

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica d-lorŭ Königes & Kopony, Zernescĭ